

Ο ΝΟΤΙΟΣ ΠΟΛΟΣ

ματείς ἐπισκόπων, οἵτινες ἔρχονται καὶ αὐτοὶ νὰ δοκιμάσωσι τὴν τύχην των, εὐχόμενοι νὰ ἐπιτύχωσι τὸν φιλολογικὸν τοῦ προλῦτου τίτλον. σημαντικὸν ἐφόδιον διὰ τὴν πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν σταδιοδρομίαν αὐτῶν.

Αἱ συζητήσεις, αἱ λαμβάνουσαι χώραν ἐν τοῖς ὁμίλοις τούτοις παρέχουσιν ἀληθῆς θέλητρον διὰ τὸ πνεῦμα, τὴν εὐγλωττίαν, τὸ ἐνδιαφέρον, μεθ' ὧν διεξάγονται, διασπαρουμένων τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν εὐφυῶν ἀντικτυπωμένων, διότι ἐν Γαλλίᾳ ἡ συνομιλία δὲν ἔχει οὔτε τὴν ψυχρότητα, ἣν ἀποπνέει ἐπὶ τῶν πέραν τῆς Μάγχης ἀπορρώγων ἀκτῶν, οὔτε τὴν τραχύτητα, δι' ἧς ἀσχημίζεται παρὰ τὰς ψαμμώδεις ὄχθας τοῦ Σπρέου. Ἡ συνδιάλεξις Γαλλῶν εἶνε μονομαχία. ἀδιάνοπος εὐφυῶν ἀλληλοσπαθισμός· αἱ πληγαὶ ἄς καταφέρει πονοῦσι πλείοτερον ἀγγλικῆς πυγμῆς, πλείοτερον διατόρου λεπίδος ἰταλικῆς σπάθης.

Ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ἀρχαιότατου αὐτοῦ τῶν ἐπιστημῶν τεμένους ὁ σορβονικὸς ναὸς ἔχει ἐγκαρσίαν θύραν, ἀνοιγομένην συνήθως ἀπὸ τῆς 9ης πρωῒνης ὥρας, κλείουσιν δὲ περὶ δεῖλην πρωῒαν. Οἱ δεισιδαίμονες τῶν ὑποψηφίων—διότι ὑπάρχουσι μὲν ἄθεοι ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλὰ καὶ προληπτικοί—εἰσδύουσιν ὑπὸ τὸν σιπτὸν θόλον τοῦ παλαιτάτου αὐτοῦ ναοῦ, τόσῳ αὐστηροῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν καὶ τὸν ἐξωτερικὸν ρυθμόν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα μὲν ν' ἀποθαυμάσωσι τὸν ἐπιτάφιον λίθον τοῦ ἐκεῖ κοιμωμένου πολυμηχάνου Richelieu, πράγματι δὲ νὰ ἀνάψωσι κηρίον λευκόν, *au petit bonheur*.

Δέκα πέντε ἡμερῶν ἀγωνία καὶ δέκα πέντε νυκτῶν ἀνήσυχος ὕπνου! καθ' οὗς τὸ φάσμα τοῦ ἐξεταστοῦ ταράττει τοὺς ὀνειρούς τοῦ ὑποψηφίου. Ὅστις διήνυσσε τοιοῦτον δεκαπενθήμερον ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ἔχθρης τοῦ Σηκουάνα κατὰ τὴν ὥραν τῶν κυνικῶν ἰδία καυμάτων φέρει ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ 15 περιπλέον ἐνικυτοὺς ἢ ἐκείνοι, οἵτινες ὑπὸ τὸν μαῦρον αὐτὸν ἐσπερινὸν ἐπενδύτην, μὲ λαίμαδέτην ἐξ ἡμιτυβίου λευκοῦ καὶ μὲ λευκὰς χειρίδας ἐκάθισαν, περτωθείσης τῆς πανεπιστημιακῆς αὐτῶν τριετίας (*trien-nium*) περὶ στρεγγύλην καὶ τετράγωνον τράπεζαν μετὰ τῶν σοφῶν δοκτόρων, οἵτινες τοὺς ἐδίδασκον, καὶ δροσίζοντες τὸν ἄλλως μὴ κουρασθέντα λάρυγγά των δι' ἀναψυκτικῶν παρατεθειμένων, ὑπέστησαν ἀδρόχοις ποσὶ τὴν εἰκονικὴν ἐπὶ διδακτορικῇ δοκιμασίαν—ἐὰν τοῦτο γίνεται ποὺ τῆς Εὐρώπης—μεθ' ἣν ἀνηγορεύθησαν καὶ αὐτοὶ κλεινοὶ δόκτορες καὶ ἀπεστάλησαν *extra mare* εἰς τοὺς τόπους τῆς προελεύσεώς των.

Ὁ εὐτυχέστατος ὅμως πάντων τῶν γενομένων ὑποψηφίων ὑπήρξε βεβαίως ὁ Χ' ἐκεῖνος, εἰς ὃν, καθὰ μοὶ διηγεῖτό ποτε ὁ ἀείμνηστος νομοδιδάσκαλος Σαρρίπολος, δυσκολευόμενον νὰ ἐκφρασθῇ ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν ἐξεταστῶν του, οἱ σοφοὶ δόκτορες ἐπέτρεψαν ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ γλῶσσαν, καὶ ὅστις τότε εἶπε προσευχὰς τινὰς ἐλληνικὰς, ἃς ἐγίνωσκεν ἀπὸ στήθους, μεθ' ὧς ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν συνεχάρη αὐτὸν καὶ ἀνηγόρευσε διδάκτορα ἐν μέσῳ πικρῶν ἐπαίνων. Ἐν τούτοις οὐδεμίαν ἀναδέχομαι εὐθύνην ἀπέναντι τῶν ἀναγνωστῶν τῆς *Ἑστίας* περὶ τῆς ἀκριβεῆς τοῦ γεγονότος. Μεταδίδω τὸ ἀνέκδοτον οἷόν μοι μετεδόθη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΗΣ

Ὁ ἀνταρκτικὸς πολικὸς κύκλος εἶνε γραμμὴ φανταστικὴ μήκους 16,000 χιλιομέτρων, τῆς ὁποίας πᾶν σημεῖον ἀπέχει τοῦ νοτίου πόλου 1410 γεωγραφικὰ μίλια ἐκ 1852 μέτρων. Ἡ παγωμένη ζώνη λοιπόν, ἥς ὄριον εἶνε ἡ γραμμὴ αὕτη, ἔχει ἑκτασιν μείζονα τῆς διπλασίας ἐπιφανείας τῆς Εὐρώπης.

Ἐὰν παρατηρήσωμεν γεωγραφικόν τινα χάρτην, βλέπομεν ὅτι καὶ σήμερον ἔτι ἐλάχιστα ὀριστικά καὶ ἀκριβῆ γνωρίζομεν περὶ τοῦ νοτίου πόλου, ὅστις παρουσιάζει ἀκόμη ἀχανεὶς καὶ μυστηριώδεις πεδῖον ἐρεῖνης εἰς τοὺς γεωγράφους καὶ τοὺς ἐξερευνητάς, μεθ' ὧν τὰς ἡρωϊκὰς προσπάθειάς, αἵτινες ἔχρουσι καταβληθῇ ἀπ' αἰῶνων ἤδη πρὸς ἐξερεύνησιν αὐτοῦ. Πρὸ δύο καὶ ἡμίσεως ἑκατονταετηρίδων δὲ καὶ αὐταὶ αἱ νότιαι ἐσχατιαὶ τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας ἦσαν ἐντελῶς ἄγνωστοι καὶ οἱ χάρται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρουσιάζουσι πρὸς τὸ νότιον μέρος ἀνεξερευνητοὺς ἐκτάσεις ἀποθαρρυντικῶς ἀπεράντους.

Ὁ Βαρθολομαῖος Διάξ ἀνεκάλυψε τὸ Εὐελπι ἀκρωτήριο τὸ 1487 καὶ μετὰ δέκα ἔτη ὁ Βάσκος δὲ Γάμα ἔκαμψε τὸ ἀκρωτήριο τοῦτο καὶ ἀνεκάλυψε πρὸς ἀνατολὰς τὴν πρὸς τὰς Ἰνδίας ὁδόν. Τὸ ἀκρωτήριο Χόρν καὶ ἡ Γῆ τοῦ Βᾶν Διέμεν ἀνεκαλύφθησαν πολὺ βραδύτερον.

Εἰς τὸν Πορτογάλλον Φερνάνον Μαγγελάνον ἀποδίδεται ἡ τιμὴ τοῦ πρώτου περίπλου τῆς γῆς καὶ τῶντιν ὑπὸ τινα ἐποψὴν ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τοῦ τίτλου τούτου, διότι, γνωστοῦ ὄντος ἤδη τοῦ ἡμίσεως τοῦ γύρου τῆς γῆς, αὐτὸς πρῶτος διέπλευσε τὸ ἄλλο ἥμισυ. Ἀντὶ νὰ πλεύσῃ πρὸς ἀνατολὰς διὰ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ, ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πορθμοῦ ὅστις φέρει τὸ ὄνομα του, γενομένη τὸ 1520, ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ διευθυνθῇ πρὸς δυσμὰς εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας διὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐφρονεύθη ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν ἐν ταῖς Φιλιππίναις νήσοις.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Μαγγελάνου εὐλόγως ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν συγχρόνων του ὡς μέγα κατόρθωμα, διότι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἐγνώριζον ἄλλην θαλασσίαν ὁδὸν πρὸς δυσμὰς ἐν τῷ Εἰρηνικῷ, οὔτε ὑπέθετον μάλιστα ὅτι ἡδύνατο νὰ ὑπάρχῃ τοιαύτη. Ὑπέθετον δὲ φαίνεται, ὅτι ἐκ νότου ἀπέφραττε τὴν ὁδὸν ἡ ξηρὰ καὶ ἐπὶ τῆς γνώμης ταύτης βραχίζόμενοι οἱ Ἰσπανοὶ τὸ 1584 ἀπεπειράθησαν νὰ καταλαβῶσι τὸν Μαγγελάνειον πορθμὸν μὲ σκοπὸν νὰ ἐμποδίσωσι τὸν λοιπὸν κόσμον νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς διόδου ταύτης. Ἀλλ' ἡ σπουδακίτης τοῦ Μαγγελανίου πορθμοῦ κατέπεσεν, ὅταν τὸ 1616 οἱ Ὀλλανδοὶ ἐμποροπλοῖαρχοι Ἰσαάκ Λεμαίρ καὶ Γου-

λιέλμος Κορνήλιος Σχοῦτεν, ἐξ ἀντιδράσεως πρὸς τὴν ὀλλανδικὴν ἐταιρίαν τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἥτις εἶχε τὸ μονοπώλιον τοῦ διάπλου τοῦ Μαγγελανείου πορθμοῦ, ἐπεχείρησαν ταξείδιον πρὸς ἀνακάλυψιν ἄλλης διόδου καὶ κατώρθωσαν τῶντι νὰ εὑρῶσι τοιαύτην παρακάμψαντες τὸ ἀκρωτήριον Χόρν. Ἐφθάσαν δ' οὕτω εἰς μεσημβρινὴν πλάτος 59ο 25', ἀλλ' οὐδ' ἐλάχιστον σημείον ξηρὰς διέκριναν πρὸς νότον. Εἶνε δὲ τοῦτο περίεργον καθ' ὅσον, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἰταλὸς Πιγαρέτας, κατὰ τὸ ταξείδιον τοῦ Μαγγελάνου διήλθον πλησίον δύο ὀρεινῶν νήσων, ἐξ ὧν ἡ μὲν μία ἔκειτο εἰς ἀπόστασιν 20 μοιρῶν ἀπὸ τοῦ νοτίου πόλου, ἡ δὲ ἄλλη εἰς ἀπόστασιν 15 μοιρῶν.

Ἄλλ' ἂν οὗτοι πρῶτοι ἀνεκάλυψαν τὸ συνεχές τοῦ ὠκεανοῦ, ὁ Ἰσπανὸς πρῶτος Πέτρος Φερνάνδος δὲ Κύρος ἐστάλη πρῶτος μετὰ τὸν εἰδικὸν σκοπὸν νὰ ανακαλύψῃ τὴν νοτίαν ἡπειρον, ἣν ὑπέθετον ὑπάρχουσαν. Ὁ Ἰσπανὸς πρῶτος ἀποπλεύσας τὸ 1605 ἀνεκάλυψε νήσους τινὰς ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡπειρον. Τὸ δ' ἐπόμενον ἔτος ὁ Ἰσπανὸς Τόρρες ἀνεκάλυψε τὸν πορθμόν, ὅστις χωρίζει τὴν Νέαν Γουινέα ἀπὸ τῆς Αὐστραλίας.

Ἡ ὑπαρξὶς τῆς Αὐστραλίας φαίνεται ὅτι ἦτο ἤδη ἀορίστως γνωστὴ, ἀλλ' ἡ τιμὴ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς νοτιωτάτης αὐτῆς ἁκρᾶς ἀνήκει εἰς τὸν Τάσμαν, ὅστις παρέπλευσεν αὐτὴν τὸ 1642, ἀνακαλύψας τὴν γῆν τοῦ Βάν Διέμεν καὶ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν.

Μετὰ τὰς ἀνακαλύψεις ταύτας ὁ ζήλος πρὸς τὰς γεωγραφικὰς ἐξερευνήσεις φαίνεται σχεδὸν ἐντελῶς διακοπεῖς μέχρι τοῦ 1764, ὅτε ἕως τοῦ 1771 ἐγένοντο πολλὰ ταξείδια μεγάλης σπουδαιότητος ὑπὸ τῶν θαλασσοπόρων Βύρωνος, Οὐάλλης, Κάρτερετ, Κούκ καὶ τοῦ Γάλλου Βουγκενβίλ. Ἡ σπουδαιότερα δὲ ἀνακαλύψις τῶν ἐπὶ ταύτων ἐτῶν εἶνε ἡ ὑπέρθασις καὶ ὁ περίπλους τοῦ νοτιωτάτου ἀκρωτηρίου τῆς Νέας Ζηλανδίας ὑπὸ τοῦ Κούκ.

Ἐκτοτε ἄρχονται ἀλλεπάλληλοι προσπάθειαι πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς νοτίας ἡπείρου, ἥς τὴν ὑπαρξὶν οἱ τότε γεωγράφοι ἐθεώρουν ἀναγκαίαν. Οὕτω δ' ἡ ἐξερεύνησις προέβη εἰς τὴν κατεψυγμένην ζώνην. Ὁ Μαριὼν Φρέντ ἀνεκάλυψε τὸ 1772 τὴν νῆσον τῆς *Ε.λπίδος*, ἀλλ' αἱ ἐρευναὶ τοῦ δὲν προέβησαν περαιτέρω, διότι μετ' οὗ πολὺ κατεπαχθῆν ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τῆς Νέας Ζηλανδίας. Τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ Γάλλος Κερκελάν ἀνεκάλυψε δύο νήσους, ὧν ἡ μεγαλύτερα ὑπετέθη ὡς ἡ ἀναζητούμενη ἡπειρος, ἀλλ' ὁ Κούκ περιπλεύσας αὐτὴν διέλυσε τὰ ὄνειρα ταῦτα. Συνεπεία τοῦτου ὠνόμασεν ἐν τῶν ἀκρωτηρίων τῆς Νοτίας Γεωργίας «Ἀκρωτήριον τῆς ἀποτυχίας».

Ἐν τούτοις πρῶτος ὁ Κούκ εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατεψυγμένην ζώνην τοῦ νοτίου πόλου τὴν μεσημβρινὰ τῆς 17 Ἰανουαρίου 1773, ὅτε διέκρι-

νεν ὅτι ἡ πρὸς νότον θάλασσα ἦτο κεκαλυμμένη ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ πάγων. Μὴ δυνηθεὶς τότε νὰ προχωρήσῃ, ἐπανῆλθεν ἐκ νέου τὸν Δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους προχωρήσας, μέχρι 67ο 31' νοτίου πλάτους καὶ 142ο 54' δυτικοῦ μήκους. Ἐκεῖ δὲ συνήντησε πάγους ὑψηλοὺς μέχρι 200 καὶ 300 ποδῶν, τραχυτάτους καὶ καταπληκτικούς τὴν ὄψιν. Μὴ δυνηθεὶς νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, ἐπανῆλθε τὴν 26 Ἰανουαρίου 1774, τρίτην ταύτην φοράν. Προχώρησε δ' ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, ἕως οὗ ἀπέφραξαν τὸν πρὸς νότον πλοῦν τοῦ οἱ πάγοι, οἵτινες ἐξετείνοντο πρὸ αὐτοῦ εἰς ἀπέραντον ἔκτασιν αποτελοῦντες τεράστια καὶ καταπληκτικὰ βουνά. Εὗρίσκειτο τότε εἰς 71ο 10' νοτίου πλάτους καὶ 106ο 54' δυτικοῦ μήκους. Βλέπων δ' ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω, ὅτε ἀνεκάλυψεν ἀκτὰς παγοσκεπεῖς ὥς ὠνόματε *Σανδουῆγην Γῆν*, μεθ' ἧς ἐπέστρεψε μετὰ τὴν πεποίησιν, ὅτι οὐδεὶς εἶχε προχωρήσει εἰς τὴν σημείον αὐτὸς εἶχε φθάσει, οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ προχωρήσῃ τις περαιτέρω.

Βραδύτερον ὅμως ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ πεποίησις τοῦ Ἀγγλοῦ θαλασσοπόρου δὲν ἦτο ἀσφαλής. Νεώτεραι ἀνακαλύψεις ὑπὸ τοῦ Οὐίλιαμ Σμιθ ἀπέδειξαν ἀληθές τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Δουμόν δ' Οὐρβίλ, ὅτι τὸ 1600 Ὀλλανδὸς τις ὀνόματι Γερικ ἢ Διρίκ προχώρησε μέχρις 64ο νοτίου πλάτους, ἀνακαλύψας τὰς κατόπιν ὀνομασθείσας νήσους τῆς Νέας Ζηλανδίας.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1821 οἱ Ῥώσοι πλοῖαρχοι Βελεγκάουζεν καὶ Λαζαρέφ προχώρησαν μέχρις 70 μοιρῶν νοτίου πλάτους καὶ ἀνεκάλυψαν τὰς νήσους Ἀλεξάνδρου καὶ Μεγάλου Πέτρου. Τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ Πόβελ ἀνεκάλυψεν εἰς νότιον πλάτος 60ο 55' τὰς μεσημβρινὰς Ὀρκάδας. Μετ' ὀλίγον χρόνον ὁ Ζήμ Βέδδελ περιπλεύσας τὴν Σανδουῆγην ἀνεκάλυψεν ὅτι δὲν ἦτο μέρος ἀγνώστου ἡπείρου, ὡς ὑπέθετεν ὁ Κούκ. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ αὐτὸς δὲν ἦτο ἀπηλλαγμένος τῆς ιδέας, ὅτι ἔτις νοτιώτερον ὑπῆρχε μεγάλη ἔκτασις ξηρᾶς, ἐφιλοδόξει δ' ἐξ ἄλλου νὰ ὑπερβῇ τὸ ὄριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἐφθικεν ὁ Κούκ, προχώρησε καὶ περαιτέρω, φοβεροὺς κινδύνους καὶ κακοπαθείας ὑπερникήσας ἐν μέσῳ τῶν ἐπιπλεόντων πάγων καὶ τῆς πυκνῆς ὀμίχλης. Ἐπὶ τέλους δὲ τὴν 20 Φεβρουαρίου ἡ ἡρωικὴ του ἐπιμονὴ ἡμείφθη, διότι ἐφθικεν εἰς νότιον πλάτος 74ο 15' καὶ δυτικὸν μήκος 34ο 16' 45". Ὁ οὐρανὸς ἦτο αἴθριος, ἀλλ' οὐδαμῶς διακρίνετο ἔχνος γῆς. Τέσσαρες μόνον νῆσοι ἐκ πάγου ἐφαίνοντο· ἐπὶ τῆς μίαις δ' ἐξ αὐτῶν ἐκάθηντο πολυάριθμοι λιπαρόχνηες. Ἐν τῇ σημείῳ τούτῳ ὁ Βέδδελ εἶχε προχωρήσει πρὸς νότον περὶ σόσῳ τοῦ Κούκ 3ο 5'. ὠνόμασε δὲ τὸ μέρος τοῦτο θάλασσαν τοῦ βασιλέως Γεωργίου Δ'.

Ὁ Βέδδελ ἔκρινεν ἐξ ὧσων εἶδεν ὅτι ἡ ανταρ-
κτικὴ θάλασσα δὲν εἶνε παγωμένη ὅσον δύναται
τις νὰ ὑποθέτῃ, καὶ ἐπομένως ὁ μέχρις αὐτοῦ τοῦ
πόλου πλοῦς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀδύνατος.

Οὔτε ὁ Βέδδελ, οὔτε ὁ Ἀμερικανὸς Μόρελ,
ὅστις προύχρησε πέρην τῆς 70 μοίρας τὸν ἐπό-
μενον μῆνα, ἀνεκάλυψαν τὴν ἀνζητούμενην αν-
ταρктиκὴν γῆν. Ἐξ ἄλλου δὲ ὁ Δουμὸν δ' Οὐρ-
βίλ ὑπερέβη τὴν Νέαν Γροιλανδίαν, ἥ; τὴν ἀνα-
κάλυψιν ἀντεποιεῖτο ὁ Μόρελ.

Ὁ πλοίαρχος Τζὼν Μπίσκε δύναται νὰ διεκ-
δικήσῃ τὴν τιμὴν, ὅτι ἀνεκάλυψε πρῶτος ἐκεῖνο
τὸ ὅποιον καλοῦσι «μεσημβρινὴν ἡπειρον». Οὗ-
τος τὴν συνήντησε τὴν 2 Φεβρουαρίου 1831 εἰς
νότιον πλάτος 65° 57' καὶ 47° 20' ἀνατολικοῦ
μήκους, ἀνακαλύψας ὅτι ἐξετείνετο εἰς μῆκος
200 μιλίων πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, τὴν ὡ-
νόμασε δὲ *Γῆν τοῦ Ἐνδεροβ*, ἐκ τοῦ ὀνόματος
τοῦ ἐφοπλιστοῦ παρασχόντος τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ
ταξείδιον ἐξοδᾶ· τὴν 10 δὲ Φεβρουαρίου ἀνεκά-
λυψε τὴν *Γῆν τοῦ Γκραάμ* εἰς 67° 1' νοτίου
πλάτους καὶ 71° 48' δυτικοῦ μήκους.

Μετὰ ὁκτώ ἐτη ὁ πλοίαρχος Μπάλεν ἐφθασεν
εἰς τὴν 65 μοῖραν νοτίου πλάτους, ἀνακαλύψας
πέντε νήτους, εἰς αἷς ἔδωκε τὸ ὄνομά του, καὶ τὴν
γῆν *Σαδρίν* (65° 25'). Κατόπιν ἐγένοντο δύο
ἀποστολαί, ἡ μὲν ἀναλώμασι τῶν Ἑνωμένων Πρ-
λιτειῶν ὑπὸ τὸν Οἴλκε, ἡ δὲ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς
κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν σὶρ Ζήμ Ρός, εἰδικῶς ἀπο-
σταλέντα ἵνα φθάσῃ, εἰ δυνατόν, εἰς τὸν μαγνη-
τικὸν πόλον. Πρὸς τούτους συνέπεσε καὶ ὁ νέος
πλοῦς τοῦ Δουμὸν δ' Οὐρβίλ. Πάντας τούτους ὅμως
ὑπερέβη ὁ Ρός φθάσας εἰς νότον πλάτος 78° 9'
30" καὶ εἰς 161° 27' δυτικοῦ μήκους, ὅπου οὐ-
δεὶς τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐξερευνητῶν ἐφθασεν. Εἰς 76°
8' ν.π. ἀνεκάλυψε τὴν νῆσον τοῦ Φραγκλίνου καὶ
παρ' αὐτὴν ἠφίσταται ἐν ἐνεργείᾳ 12,400 πο-
δῶν ὕψους. Ἐνταῦθα ἐώρτασε τὸ εὐτυχές γεγο-
νός τῆς ὑπερβάσεως τοῦ πλάτους τοῦ Βέδδελ, πι-
νὼν μετὰ τῶν συμπλωτῶν «ὑπὲρ τῶν συζύγων
καὶ ἐρωμένων», ὡς ἐθίζουσιν οἱ ναυτικοί. Αὐτὸς
ὅμως ὅστις εἶχεν ἤδη ἐμπήξει τὴν βρεττανικὴν
σημαίαν εἰς τὸν βόρειον μαγνητικὸν πόλον, δὲν
κατώρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ νοτίου μαγνητι-
κοῦ πλησιάσας μόνον εἰς ἀπόστασιν 160 μιλίων.

Ἀπερίγραπτοι εἶνε αἱ δυσχέρειαι καὶ οἱ κίν-
δυνοι, καθ' ὧν οἱ περὶ τὸν Ρός ἀτρόμητοι ἐξε-
ρευνηταὶ ἐπάλασαν. Ἐνῶ ποτε τὰ δύο αὐτῶν
πλοῖα προσεπάθον νὰ παρκαμψῶσι παρόντησόν
τινα ἐν καιρῷ τρικυμίας, ἐρρίφθησαν τὸ μὲν ἐπὶ
τοῦ δὲ μετὰ τῆς σφοδρότητος, ὥστε, ἐκτὸς τῶν
ἄλλων συνεπειῶν τῆς συγκρούσεως, ἡ δευτέρα
ἄγκυρα εὐρέθη καρφωμένη τρεῖς πόδας ὑπεράνω
τῆς ἰσάλου γοκαμμῆς ἐντὸς τοῦ στερεοῦ ξύλου τοῦ
πλοίου εἰς βάθος 8 δακτύλων. Εἰς ἄλλην περί-
στασιν τὰ κύματα, τὰ ὅποια εἰσῆρχοντο εἰς τὸ

πλοῖον, ἐπήγγυντο διὰ μιᾶς ἐπὶ τοῦ καταστρώ-
ματος καὶ τῶν εξαρτημάτων. Οὕτω δὲ συνεσω-
ρεύετο ἐπὶ τοῦ πλοίου τεράστιον βάρος πάγου,
διὸ τὸ πλήρωμα διαρκῶς ἠναγκάζετο νὰ θραύῃ
τοὺς πάγους καὶ τοὺς ῥίπτη εἰς τὴν θάλασσαν.

Μίαν ἐτι ἐξερευνητὴν ἔχοντες νὰ μνημονεύσω-
μεν, τὴν τοῦ πλοίαρχου Νάρ, γενομένην τὸ 1874
καὶ μεγάλως συνετέλεσσαν εἰς τὸν ἀκριβῆ καθο-
ρισμὸν τῆς θέσεως τοῦ μαγνητικοῦ πόλου. Πε-
ραίνοντες δὲ τὴν ξηρὰν ταύτην ἀρήγησιν τῶν
προόδων τῶν ἐν τῷ ανταρктиκῷ πόλῳ ἐξερευνη-
σεων, προσθέτομεν τὴν ἐνθαρρυντικὴν συμπέρασμα,
ὅτι καίτοι ἐν ταῖς ζώναις ἐκεῖναίς οἱ ἐξερευνη-
ταὶ ὑφίστανται ἀπερίγραπτα δεινοπαθήματα ἐκ
τοῦ ψύχους, τῶν πάγων καὶ τῶν κλυδόνων, ἐν-
τούτοις ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ
διατηρήσωσι τὴν υγείαν καὶ αὐτὴν τὴν εὐθυμίαν
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ κατεψυγμένα ἐκεῖνα κλίματα.
Καὶ ἀποδείξῃς ὅτι ὁ χειρουργὸς Ροβέρτος Μάκ
Κόρμην, ὅστις συνώδευεν εἰς τοὺς πλοῦς τοῦ
τὸν Ρός, ἀπέθανε μόλις τὸν τελευταῖον Νοέμβριον
(1890) ἐν ηλικίᾳ 91 ἐτῶν, ἥτοι ἡμισὺν αἰῶνα
μετὰ τὰ ταξείδια εἰς αἷς ἔλαβε μέρος.

Φαίνεται ὅτι ἐγγίζει ὁ καιρὸς, καθ' ὃν νέαι θά
γαινῶσιν ἀπόπειραι πρὸς ἐξερευνητὴν τῶν ἐτι ἀνε-
ξερευνητῶν μερῶν τοῦ ανταρктиκοῦ πόλου. Ἡ ἐν
Αὐστραλίᾳ γεωγραφικὴ εἰσαίρεσις παρασκευάζει
μίαν τοιαύτην ἀποστολήν, ἥτις ἀπέρχεται προσε-
χῶς. Σήμερον δὲ, ὅτε τὰ μέσα εἶνε τελειότερα
καὶ ἀσφαλέστερα, βεβαίως τὰ ποτελέσματα τοι-
αύτης ἐξερευνήσεως θὰ εἶνε ἀσυγκρίτως σπουδαι-
ότερα τῶν μέχρι τοῦδε. Ὁ νότιος πόλος παρου-
σιάζει ἀκόμη εὐρὸν στάδιον ἀνακαλύψεων καὶ ἐπι-
στημονικῶν ἐργασιῶν. Ἐκτὸς τῶν γεωγραφικῶν
ἀνακαλύψεων καὶ τῶν μαγνητικῶν παρατηρήσεων,
ὑπολείπεται νὰ γείνωσι παρατηρήσεις διὰ τοῦ
ἐκκρεμοῦ, ἵνα ἐξακριβωθῇ κατὰ πόσον ἡ ὑδρογείσις
σφαῖρα εἶνε πεπλατυσμένη εἰς τὸν νότιον πόλον·
ὑπολείπεται νὰ λυθῶσι σπουδαιότατα ζητήματα
τῆς παλαιοντολογίας, τῆς ὑποποντίου θερμοκρα-
σίας καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ρευμάτων· ὑπολεί-
πεται νὰ καθορισθῶσιν αἱ περίοδοι τῶν ἀνέμων
καὶ νὰ ἐξηγηθῶσιν αἱ ἰδιοτροπίαι τῶν τοικυμιῶν
καὶ τῆς θερμοκρασίας, νὰ λυθῶσι τέλος πολλὰ
ἄλλα ζητήματα μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ
σπουδαιότητος.

Δυνάμεθα δὲ μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας νὰ προ-
εικάσωμεν, ὅτι ἡ τιμὴ τῶν ἀνακαλύψεων τούτων
ἐπιφυλάσσεται εἰς Ἀγγλοῦς, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι
Ἀγγλοῦς βλέπομεν πάντοτε μέχρι τοῦδε ἐν τῇ
πομπωπορείᾳ τῶν ἐξερευνητῶν, ἡ Ἀγγλίς κα-
τέχει ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ξηρᾶς τὰ μάλλον προ-
σεγγίζοντα εἰς τὸν πόλον καὶ βεβαίως θὰ φιλοτι-
μηθῇ νὰ μὴ ἀφήσῃ εἰς ἄλλο ἔθνος τὴν τιμὴν
τοιούτων μεγάλων ἀνακαλύψεων.

[Ἐκ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ἐδιμβούργου»]

K.